

هفت تپه، صحنه نبرد کار و سرمایه

کمیته هماهنگی (منطقه تهران)

چهارم خرداد هشتاد و هفت

آنچه در روز ۲۷ اردیبهشت بر سر کارگران هفت تپه و کودکان خردسال آنان رفت، صحنه ای فجیع از کارنامه جنایات نظام سرمایه داری بود. کارگران به پا خاسته اند تا بهای سنار سی شاهی نیروی کار خود را از چنگال سرمایه داران خون آشام و دولت خونریز آن ها خارج سازند. آنچه اینان مطالبه کرده اند بازمانده ناچیز ارزشی است که ده ها برابر آن را هر روز برای صاحبان سرمایه تولید می کنند و به دنیای سود و سرمایه و ثروت مالکان سرمایه می افزایند. کارگران به جرم خیزش برای گرفتن همین سطح از مطالبات خویش، آماج تهاجم و تعرض نیروهای مسلح جورواجور دولت سرمایه داری قرار گرفتند. این نیروها نه فقط کارگران، نه فقط همسران آن ها، بلکه حتی کودکان خردسال آنان را به بدترین شکلی هدف ضرب و شتم و مشت و باتوم خود قرار دادند. شدت وحشیگری اشرار دولتی به حدی بود که کودکان از وحشت کتک خوردن دست کمک به سوی بزرگسالان دراز کردند و با ضجه و فریاد خواستار نجات خویش از چنگال قهر دژخیمان شدند. در جریان این شبیخون همه مرزهای توحش پشت سر نهاده شد. در اینجا کوه ضرب و شتم و قساوت سرمایه بر سر کودکانی فرو ریخت که از شدت گرسنگی فریاد می کشیدند: کارگر هفت تپه ایم، گرسنه ایم، گرسنه ایم.

دولت سرمایه داری در روز ۲۷ اردیبهشت، این صحنه سیاه شرارت را علیه کارگران نیشکر هفت تپه و کودکان و همسران آن ها به نمایش نهاد، اما درست در همان روز، شمار کسانی که در راه پیمایی کارگران در خیابان های مرکزی شهر شوش شرکت کردند از مرز ۱۰۰۰۰ نفر گذشت. این تعداد، دست کم دو برابر شمار کارگران همه بخش های مختلف نیشکر هفت تپه است. روز ۲۷ اردیبهشت روز نخست حمله اشرار دولتی سرمایه به صفوف متحد کارگران معترض نبود و این بدان معنی است که جمعیت کثیری از اهالی شهر و کارگران حوزه های دیگر نیز با آگاهی کامل به احتمال شبیخون نیروهای دولتی، با درک ضرورت حمایت از کارگران نیشکر، با تحقیر تعرض نیروی سرمایه، با علم به همه مخاطرات و عواقب این همبستگی، با درک کامل تمامی این مخاطرات در جهنم کشتار سرمایه داری ایران، آری با وقوف به همه این ها، به صفوف همزنجیران معترض کارگر خویش در هفت تپه ملحق شدند. این حادثه بیانگر آن است که جنبش کارگری ایران، اگر نه در وسیع ترین سطح حداقل در سطحی چشمگیر، به گونه ای درون جوش ملزومات اولیه کار را برای شروع مبارزه ای نیرومندتر، گسترده تر و قابل دوام تر تدارک دیده است. کارگران نیشکر هفت تپه فقط از شروع سال جاری تا حال ۳ اعتصاب همگانی را سازمان داده اند. این اعتصاب ها ادامه پیوسته ۱۱ اعتصاب بزرگ سال پیش است. همه این اعتصاب ها با شبیخون نیروی قهر سرمایه مواجه شده اند، اما کارگران همچنان می رزمند و همچنان با اراده ای راسخ به مبارزات خویش ادامه می دهند. حمله نیروی سرکوب به کارگران و کودکان آن ها در روز ۲۷ اردیبهشت نیز هیچ خللی در اراده مصمم آن ها برای ادامه پیکار پدید نیلورد.

صبح روز ۲۸ اردیبهشت اعتصاب و مقاومت باز هم نیرومندتر کارگران در مقابل تهاجم دولت سرمایه داری ادامه یافت. در این روز کارگران تلاش کردند تا جاده شوش - دزفول را ببندند و از این طریق اولاً توده هر چه وسیع تری از همزنجیرانشان را در جریان مبارزات خویش قرار دهند و ثانیاً ساختار نظم امور روزمره سرمایه را مختل کنند. نیروهای مزدور سرمایه برای جلوگیری از این اقدام کارگران دست به یورش وسیع تازه ای زدند. اما کارگران استوار و قدرتمند در مقابل قوای مهاجم دولتی مقاومت کردند و سرانجام جاده موصلاتی شوش - دزفول را از دست عوامل سرمایه خارج و مسدود کردند. در این روز کارگران حاضر به شنیدن حرف های فرماندار نشدند و در مقابل تلاش مزدوران برای متقاعد کردن آن ها به شنیدن وعده و وعیدهای دروغین یکصدا فریاد زدند : ما وعده نمی خواهیم، دستمردهای خویش را می خواهیم، مرگ بر فرماندار، مرگ بر شفیعی، مرگ بر زبیداری

پیروزی و شکست کارگران هفت تپه اینک به حلقه مهمی در زنجیر مبارزات کل طبقه کارگر ایران تبدیل شده است. حصول پیروزی در اینجا نیازمند حمایت عملی هر چه گسترده تر همه کارگران ایران به ویژه در بخش های کلیدی اقتصاد سرمایه داری است. کارگران نیشکر به اعمال قدرت مشخص علیه سرمایه احتیاج دارند و این کار نیازمند همبستگی عملی کارگران همه حوزه های کار و تولید است. هم اینک کارگران کارخانه لوله سازی اهواز به ندای کارگران هفت تپه پاسخ مثبت داده اند. اما برای این که کارگر هفت تپه پیروز شود باید کارگر آب و برق و نفت و گاز و پتروشیمی حمل و نقل و ذوب آهن نیز به یاری او بشتابند. این ها همه باید با اعتصاب و اعمال قدرت متحد جمعی خود دولت سرمایه داری را مجبور سازند که در مقابل خواست کارگران سر فرود آرد. پیروزی کارگران هفت تپه پیروزی جنبش کارگری ایران و شکست آن شکستی برای همه طبقه کارگر خواهد بود.

کمیته هماهنگی برای ایجاد تشکل کارگری (منطقه تهران)

۲۹ اردیبهشت ۸۷